

soud z úřadu podle § 285 ex. ř. přihlédne k jejímu nároku na uspokojení z exekuční podstaty podle pořadí nabytých práv. Podle třetího odstavce § 285 ex. ř. a podle výnosu ministerstva spravedlnosti ze dne 2. června 1914 čís. 43 min. věst. soud má k nárokům vymáhajícího věřitele při rozvrhu přihlížeti, podal-li věřitel, zrušivší prodejové řízení, přihlášku; úsudek z opaku nasvědčuje tomu, že soud musí hledět k nárokům oněch vymáhajících věřitelů, kteří prodejové řízení nezrušili (rozhodnutí čís. 5779 sb. n. s.). Nepřihlížel-li exekuční soud při rozvrhu k nároku věřitelky firmy U., právem si stěžovala, rekursní soud, vyhověv rekursu, správně posoudil věc, a neměl by dovolací rekurs úspěch, kdyby byl rekursní soud při výpočtu pohledávky U. hleděl k tomu, že věřitelka omezila původní pohledávku při výkonu zabavení na 250 Kč 80 h s přísl., ježto dlužník již dne 9. října 1931 zaplatil 400 Kč. Rekurentka bere v odpor napadené usnesení v celém rozsahu a stěžuje si proto, že byla přisouzena celá pohledávka firmě U., což jest vztahovati i na část, o niž věřitelka omezila svou pohledávku. Podle zásady § 233 ex. ř. bylo soudu dovolacímu napravení přehlédnutí rekursního soudu a přisoudil tudíž firmě U. na místě původních 907 Kč 79 h správně jen 497 Kč 60 h.

Čís. 11942.

Směnky (zákon ze dne 13. prosince 1927, čís. 1 sb. z. a n. na rok 1928).

Právo k domicilování směnky přísluší zásadně výstavci směnky, avšak s jeho souhlasem může i jiný připojiti doložku domicilu. Použil-li remitent práva k domicilování směnek a vyplnil-li směnky domicilem a domiciliátem, nebyl oprávněn samovolně tuto doložku změnit. Souhlas výstavcův ke změně domicilu mohl se státi i mlčky. Pokud jest míti za to, že výstavce se změnou domicilu mlčky souhlasil.

(Rozh. ze dne 30. září 1932, Rv I 1148/32.)

Proti směnečným platebním příkazům proti výstavci směnek namítl žalovaný mimo jiné, že jeho závazek je neplatný, ježto měl směnky podepsati jako avalista a výstavcem měla býti žalobkyně; žalovaný prý podepsal směnky bez rukojemské doložky a je prý tudíž neplatný jeho závazek, že při podpisu směnek nebyl prý na nich domicil, domicil banky U. byl prý vsunut dodatečně bez srozumění žalovaného. Procesní soud první stolice ponechal směnečné platební příkazy v platnosti, mimo jiné z těchto důvodů: Soud zjišťuje, že žalovaný podepsal směnky jako výstavce, převedl je jako remitent indosamentem na žalobkyni, sám to také přiznává a byl k tomu podle zástupčí smlouvy proti žalobkyni povinován. Žalobkyně podle platebních podmínek byla oprávněna směnky podle libosti umístiti. Jak zjištěno, vyrozuměla žalobkyně dlužníka Sch-a o umístění směnek nejprve u banky P. a později o změně domiciliata na banku U., na niž sporné směnky byly přímo indosovány, a také žalovaný byl o tom zpraven, proti čemuž nečinil námitky. Ježto žalobkyně splnila ve smyslu §§ 37 a násl. sm. zák. povin-

nost včasné protestace, jest odůvodněn její směnečný návrh proti žalovanému, závazek jeho jest platný a nebyl zrušen. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Pokud se týče právního posouzení věci jde jen o řešení otázky, zda žalobkyně byla oprávněna domicilovati směnku, po případě změnití domicil. Lze přisvědčiti právnímu názoru dovolatele, že právo k domicilování směnky přísluší zásadně výstavci směnky, avšak za jeho souhlasu může i jiný připojiti doložku domicilu. To vyplývá i z rozhodnutí n. s. sb. čís. 4341, jehož se dovolatel sám dovolává. Podle zjištění odvolacího soudu zakládají se zažalované směnky na kupní smlouvě ze dne 16./26. března 1929, podle níž kupitelé byli povinni vydati žalobkyni ke krytí zbytku kupní ceny směnky, jež žalobkyně mohla opatřiti libovolným domicilem. Poněvadž dovolatel jako obchodní zástupce žalobkyně byl povinen podepsati směnky jako výstavce a žirant a musil znáti obsah kupní smlouvy, čemuž ani neodporuje, jest za to míti, že již předem dal souhlas k domicilování směnek. Použila-li však žalobkyně práva k domicilování směnek a vyplnila-li směnky domicilem a domiciliátem, nebyla ovšem oprávněna samovolně tuto doložku změnití. Jest přisvědčiti dovolateli, že z kupní smlouvy nevyplývá, že žalobkyně byla oprávněna i ke změně domicilu. Avšak i tato změna se mohla státi se souhlasem dovolatele, jenž ovšem mohl býti udělen i mlčky (§ 863 obč. zák.). Na základě okolností zde vytčených a na základě dalšího zjištění odvolacího soudu, že dovolatel byl žalobkyní vyrozuměn o změně domicilu, vlastně jen o změně domiciliáta, a že proti tomu nic nenamítal, což dovolatel ani nenapadá, jest míti za to, že dovolatel i s touto změnou souhlasil, to tím více, ano šlo o změnu pro dovolatele úplně bezvýznamnou. Nechtěl-li však přes to s ní souhlasiti, bylo vzhledem na jeho smluvní poměr k žalobkyni zajisté jeho povinností, by se proti změně ohradil. Odporovalo by zásadě poctivosti a důvěry v obchodním styku, kdyby dovolatel za daných okolností jen mlčel, a pak vyvozoval ze změny domiciliáta, pro něho úplně bezvýznamné, dalekosáhlé důsledky.

Čís. 11943.

Nestačí, byl-li v písemných námitkách proti směnečnému platebnímu příkazu uveden jen právní pojem námitky, jakési heslo bez skutkových okolností, z nichž se námitka dovozuje, a teprve při ústním jednání uváděny pod rouškou ohlášené již námitky nové okolnosti, z nichž ve skutečnosti vyplývá nová námitka.

(Rozh. ze dne 30. září 1932, Rv II 542/32.)

Směnečný platební příkaz byl ponechán v platnosti soudy v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o